Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 11 (847) ★ joi 15 martie 1962 ★ 8 pagini 30 bani

Comunicat

În zilele de 9 și 10 martie a.c. a avut loc ședința Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

În legătură cu apropiata încheiere a colectivizării agriculturii, Biroul Politic a hotărît să convoace în prima decadă a lunii aprilie Plenara C.C. al P.M.R.

Plenara va face bilanțul colectivizării agriculturii și va examina măsurile privind reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător cu cerințele noii etape de dezvoltare a acesteia, precum și măsurile de asigurare a agriculturii socialiste cu cadre de specialiști.

Cîntec de primăvară

Ce mîndră-alee de parfum!
De cîte roade-mpodobiți
Vor fi acești copaci sădiți
De noi, la margine de drum!

Ei vor sălta curînd, curînd
Pe aripi albăstrii de ploi,
Cînd peste vîrf de ramuri noi
Vor trece-n zori, cocori zburînd.

Ei vor fi pomi strălucitori
Și soarele-n frunziș va bate...
În cuiburi mici de noi lucrate,
S-adăpostim privighetori.

VIOLETA ZAMFIRESCU

Casa memorială din strada Mocanului

Imagini mereu vii

Două străzi din București, ca nenumărate altele. Așa s-ar părea. Dar, să pornim alături de cei 30 de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 81 și să vedem de ce au ales ei străzile acestea — Ecoului și Mocanului?

Strada Ecoului... O căsuță mică, cu un fel de prispă veche în față, cu ferestrele joase, vopsită în alb. Casa cu numărul 29 poartă o inscripție: „În această căsuță a funcționat în condiții de adîncă ilegalitate, timp de trei luni, iulie-septembrie 1932, redacția ziarului „Scînteia", organ al Comitetului Central al Partidului Comunist din Romînia".

Casa cu numărul 29 este o evocare. Ea evocă zilele grele din urmă cu 30 de ani, cînd aci, un mănunchi de oameni, din însărcinarea partidului, tipăreau ziarele — „Scînteia" partidului — care purtau în rîndurile muncitorilor chemările fierbinți, de luptă, și-i unea pe muncitori în lupta pentru o viață mai bună, luminoasă.

Tovarășa instructoare superioară vorbește copiilor despre Partidul Comunist din Romînia, despre anii grei ai ilegalității, acolo, în pragul căsuței cu numărul 29. În fața ei stau pionierii. E o zi luminoasă de primăvară și vocea instructoarei trădează emoția momentului. Căsuța aceasta impune respect adînc, omagiu pentru acele zile și acele nopți, pentru minunații eroi anonimi care, cu prețul vieții lor, făceau să apară în condiții grele, ilegale, ziarul „Scînteia".

— De ce doar trei luni a funcționat aici tipografia ilegală? — întreabă pioniera Dragomirescu Rodica. Și răspunsul vine firesc, logic, de la copii.

— În ilegalitate, nu putea exista un sediu stabil, sigur, al tipografiei.

O pionieră, Florea Victoria, recită poezia „Petre Gheorghe". Copiii o ascultă în liniște, în liniștea neobișnuită a unei străzi din Capitală, într-o luminoasă după-amiază de primăvară. Și dintr-odată, cei treizeci de pionieri prind să înalțe un cîntec:

„Pe piepturi purtăm azi
roșia cravată
În patria pe veci eliberată..."

Cîntecul lor este ferm, unitar. Dar e cîntat încet, imprimînd cîntecului gravitate și emoție, multă emoție.

Căsuța memorială evocă unul din momentele glorioasei lupte a partidului nostru, a comuniștilor, cărora tu, pionierule, le aduci azi un fierbinte omagiu.

★

Dincolo, pe strada Mocanului nr. 1, o altă plăcuță: În această casă între anii 1934—1938 a funcționat redacția ilegală a ziarului „Scînteia".

Buzea Viorel, Nicolescu Ivona, Năescu Virgil și Tamaș Letiția privesc inscripția:

— Aici a apărut Scînteia timp de patru ani!

. . . .

După ce-au vizitat Muzeul de Istorie a Partidului, după ce-au făcut înconjurul Bucureștiului, oprindu-se la case memoriale care evocă multe pagini din lupta partidului nostru, pionierii aveau acum mai clare, mai limpezi faptele, lupta neobosită a partidului nostru, pentru ca astăzi noi să trăim o viață luminoasă, minunată.

Și filă cu filă, copiii și-au adunat în inimă și în minte istoria neînfricatului nostru partid, a aceluia care ne conduce sigur, ferm, puternic spre zările luminoase ale comunismului.

E. SKIBINSKY

Casa memorială din strada Ecoului

DIN UNITĂȚI DETAȘAMENTE GRUPE

Pionierii Școlii de 8 ani nr. 1 din Curtea de Argeș se pregătesc cu nerăbdare pentru acțiunea de plantare a puieților. Pînă acum și-au pregătit uneltele și în curînd se vor îndrepta spre punctele Căuța și Marina din împrejurimile orașului, unde vor planta puieți de meri, gutui, pruni și peri.

●

La acțiunea de împădurire ce se va desfășura în „Luna pădurii" vor participa cu multă dragoste și pionierii Școlii de 8 ani din comuna Aninoasa, raionul Petroșeni. Astfel, ei vor merge la plantarea puieților forestieri care va avea loc pe dealurile Aninoasei.

●

În satul Hîndrești, comuna Oțeleni, raionul Pașcani, a fost dată în folosință o școală nouă. Pionierii de aci au dat ajutor cu multă plăcere la curățirea și amenajarea noului local.

●

Zilele acestea, pionierii clasei a VII-a de la Școala de 8 ani, comuna Vînători, raionul Focșani, au ieșit în grădina școlii la curățatul pomilor și arsul cuiburilor de omizi. Printre pionierii care au muncit cel mai bine se află Dumitrache Ichim, Nicula Gheorghe, Fotache Petrică, Dumitrache Ștefan și Olaru Ion.

●

Cu mult drag îngrijesc pionierii Școlii de 8 ani din comuna Rimeți, raionul Aiud, de iepuri și porumbei. Pentru a-și îmbogăți cunoștințele în legătură cu viața acestora, pionierii au vizitat gospodăria agricolă colectivă din comună și alte gospodării vecine. Pionierii Marian Dumitru, Popa Traian și Rimba Victor au obținut pînă acum cele mai bune rezultate în creșterea porumbeilor și a iepurilor.

●

Nu de mult a luat ființă la Școala de 8 ani din comuna Bulzești, raionul Oltețu, un cerc al micilor apicultori. Pînă acum, pionierii au studiat lecțiile apărute în „Scînteia pionierului" și articole din revista „Apicultura".

Din viaţa pionierească

Acţiuni şi activităţi organizate de unitatea de pionieri pentru cunoaşterea realizărilor oamenilor muncii

Cu fiecare zi ce trece, patria noastră dragă devine tot mai frumoasă, poporul nostru harnic clădeşte fabrici şi uzine, oraşe, schimbă faţa satelor. Realizări minunate se înfăptuiesc pe întreg cuprinsul ţării. Despre toate aceste realizări ale oamenilor muncii conduşi de partid, pionierii vor să afle cît mai multe lucruri. Dar cum organizează unitatea de pionieri acţiuni şi activităţi prin care pionierii să poată cunoaşte cît mai îndeaproape aceste realizări? Iată răspunsul pe care-l dau pionierii de la **Şcoala de 8 ani nr. 14 din Ploieşti.**

★

Pentru a cuprinde multiplele aspecte ale acestei probleme, pionierii au folosit forme foarte diferite: **adunări, şezători, întîlniri** cu muncitori fruntaşi şi cu activişti de partid, **vizite** în întreprinderi şi la gospodării colective, **excursii**. Importante însă, nu sînt numai formele variate ale activităţii lor, ci şi felul în care acestea sînt organizate, succesul şi rezultatele de care se bucură. Iată, de pildă, cum a organizat detaşamentul clasei a VII-a adunarea **„REGIUNEA NOASTRĂ, REGIUNE PETROLIFERĂ"**.

De fapt, se poate spune că adunarea aceasta a început cu mult timp înainte de data fixată. Mai întîi, pionierii au alcătuit o hartă cu steguleţe roşii şi galbene. Unele indicau locurile de unde se extrage petrolul, iar celelalte — rafinăriile unde se prelucrează. Copiii au fost apoi la una din schelele petrolifere din apropiere, să vadă cum funcţionează sondele (cu acest prilej au mai aflat de la muncitorii vîrstnici în ce condiţii neomenoase se lucra în timpul regimului burghez).

La Rafinăria nr. 1 au aflat cum se face rafinarea petrolului, au văzut noile maşini şi utilaje. După ce au strîns multe impresii şi cunoştinţe în vederea adunării, pionierii s-au împărţit în grupe. Cei care s-au pregătit să vorbească despre întrebuinţările petrolului în diferite ramuri ale industriei, şi mai ales în industria maselor plastice, s-au străduit să vină cu cele mai noi şi interesante date, au consultat documente de partid din care au aflat ce se prevede în viitor pentru dezvoltarea industriei petrolifere. Şi astfel, adunarea s-a bucurat de mult succes. Adunări interesante, pregătite cu grijă au ţinut şi alte detaşamente, ca, de pildă, adunarea detaşamentului claselor a VI-a — „Din realizările partidului".

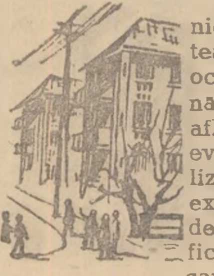

Multe lucruri interesante despre trecutul de luptă al partidului, despre realizările de astăzi, despre minunatele condiţii de muncă şi de trai, au aflat pionierii şi cu ocazia întîlnirilor organizate, fie pe unitate, fie pe detaşamente, cu vechi comunişti, cu muncitori fruntaşi de la Uzinele „1 Mai", de la Rafinăria nr. 1. Discuţiile pionierilor cu muncitorii au fost nenumărate. Aceasta, pentru că ei înşişi au făcut numeroase vizite în întreprinderi, la Uzina „1 Mai", la „Ceramica", la Fabrica de paste făinoase, la Uzina electrică. Dar vizitele pionierilor nu s-au limitat la oraşul lor. Cu unitatea ei au organizat şi excursii în împrejurimi sau drumeţii în ţară. Şi, întotdeauna înaintea acestor excursii sau drumeţii, itinerariul se stabilea şi se discuta în unitate. Colectivul de conducere al unităţii se îngrijea ca în timpul excursiilor pionierii să-şi noteze cele văzute pe carneţele, să fie vizitate cele mai însemnate locuri, să se organizeze în diferite ocazii programe artistice.

Documentîndu-se, vizitînd întreprinderi, stînd de vorbă cu muncitorii, pionierii au înţeles foarte bine un lucru: acela că pretutindeni partidul e cel care-i conduce pe muncitori şi pe colectivişti spre minunate realizări. De lucrul acesta s-au convins pionierii şi din numeroasele lor vizite în gospodăriile colective şi de stat. La G.A.S. Buda au văzut maşini şi unelte moderne, create de muncitorii din uzine. Despre munca harnicilor colectivişti, a comuniştilor, au aflat pionierii multe amănunte în vizita făcută la G.A.C. milionară din comuna Baba Ana. Casele noi înălţate, căminul cultural, viaţa îmbelşugată le-a umplut inimile pionierilor de bucurie şi mîndrie.

Unitatea de pionieri de la Şcoala de 8 ani nr. 14 a făcut şi numeroase excursii. Desigur însă că pionierii vor să afle amănunte şi despre oraşele şi regiunile unde încă nu s-au putut duce. Aşa că, la iniţiativa colectivului de conducere al unităţii, pionierii au hotărît o acţiune interesantă. Fiecare detaşament să facă schimb de scrisori, vederi şi fotografii cu pionierii din cîte o regiune. Apoi, fiecare să alcătuiască albume cu explicaţii ample. Şi iată că, într-una din zile, s-a hotărît un schimb de păreri între detaşamente şi alcătuirea unui mare album cu cele mai de seamă realizări din întreaga patrie.

În unitate, pionierii nu aşteaptă neapărat ocazia unei adunări pentru a afla cele mai noi evenimente, realizări. În şcoală există o staţie de radioamplificare. Şi în fiecare săptămînă, cîte o grupă are sarcina să-i informeze pe toţi pionierii cu cele mai de seamă noutăţi. În felul acesta, în unitate ajunge cu repeziciune tot ce este important şi nou.

ELENA TOFAN

NOTA REDACŢIEI: Acestea sînt, dragi pionieri, unele din formele principale şi cele mai des folosite de pionierii acestei unităţi în vederea cunoaşterii cît mai profunde a minunatelor realizări ale oamenilor muncii conduşi de partid.

Dar voi aţi organizat, poate şi alte acţiuni interesante, aţi folosit şi alte iniţiative. Despre toate acestea aşteptăm să ne scrieţi la redacţie.

A devenit o tradiţie pentru pionierii de la Şcoala medie nr. 3 din oraşul Ploieşti, să-i viziteze pe fraţii lor mai mari, utemiştii, la locurile lor de producţie. În fotografia de faţă, detaşamentul claselor a VII-a discută cu tovarăşul Radu Dumitru, responsabilul unei brigăzi de producţie de la Uzinele „1 Mai" din oraş.

O întîlnire folositoare

Eram cu toţii aproape două sute de purtători ai cravatelor roşii, în acea duminică dimineaţă, cînd ne-am dus la gospodăria colectivă. Bineînţeles, fiecare dintre noi ştia multe lucruri despre gospodărie, că doar şi părinţii noştri sînt colectivişti. Dar aşa, ordonat, să discutăm mai pe îndelete cu colectiviştii fruntaşi, nu avusesem prilejul niciodată. Am folosit prilejul că tovarăşul Ariton Doboş, colectivist fruntaş, care lucrează la sectorul legumicol, a fost la Consfătuirea pe ţară a fruntaşilor în agricultură, şi l-am rugat să ne răspundă la cîteva întrebări. Dînsul s-a bucurat şi ne-a răspuns la toate întrebările şi apoi fără să-l rugăm noi, ne-a povestit cîte lucruri minunate a văzut în Bucureşti, Capitala noastră dragă.

A fost o întîlnire rodnică, întîlnirea noastră.

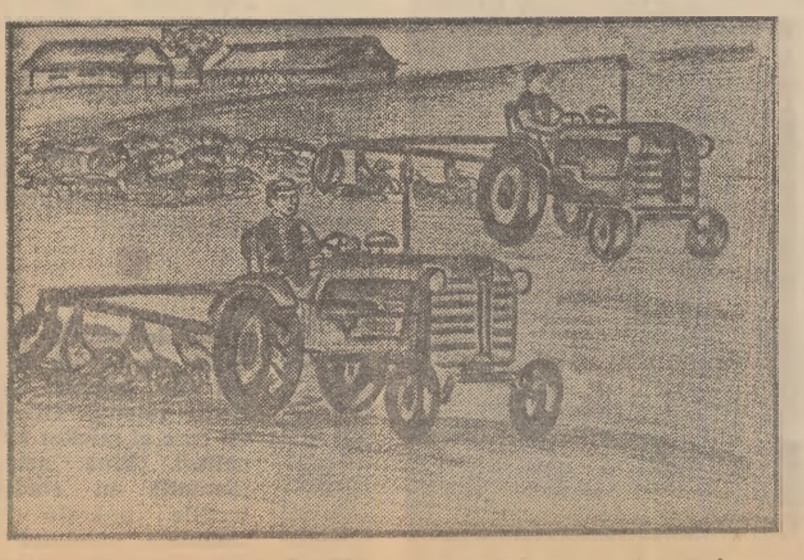
VEREŞ GABRIEL
cl. a VI-a B, Şcoala de 8 ani, comuna Iclov, raionul Gherla, regiunea Cluj

Am vizitat gospodăria noastră colectivă

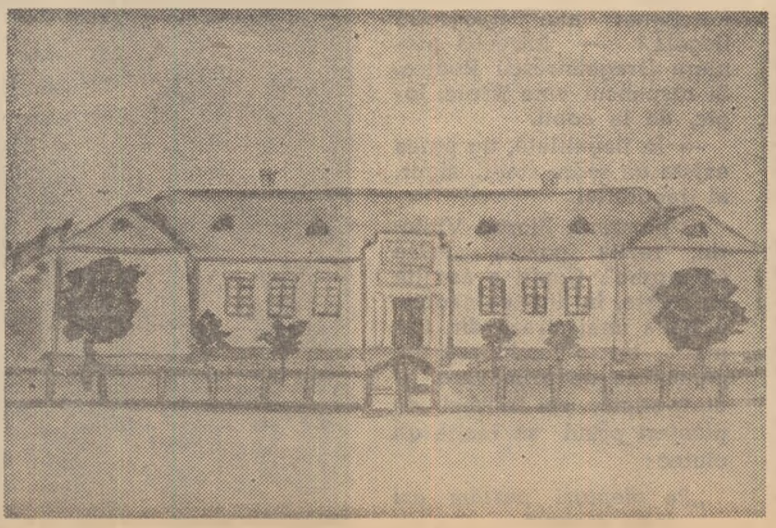
Cînd am ajuns la Gospodăria colectivă „Drumul păcii" din comună, ne-a întîmpinat tovarăşul Vasile Boldea, preşedintele gospodăriei şi tovarăşul brigadier Ioan Drăgan. Am vizitat mai întîi cele două grajduri cu 200 de cai. După ce am trecut şi pe la grajdul bovinelor, am mers la stîna oilor, unde se aflau ciobanii şi cele 1.800 de oi ale colectivei. Am mai văzut coteţele porcilor, ale găinilor. Am aflat astfel cît de bogat şi cît de dezvoltat este sectorul zootehnic al gospodăriei noastre.

Şi noi toţi, pionierii, ne-am simţit mîndri de rezultatele muncii părinţilor noştri.

BRINDESCU VIORICA
cl. a V-a, Şcoala de 8 ani Fizeş, raionul Deta, regiunea Banat

LA ARAT — desen de SANDU VIOREL, Şcoala de 8 ani nr. 15, Sibiu

„ŞCOALA CEA NOUĂ"—desen executat de pionierul MOLDOVAN CONSTANTIN, cl. a VII-a, Şcoala de 8 ani, comuna Valea Largă, raionul Luduş.

Pe adresa clasei a VII-a de la școala din comuna Valea Seacă regiunea Bacău

La Școala de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. Podul Turcului, regiunea Bacău, învață în anul I și unsprezece tineri, originari din aceeași comună: Valea Seacă, regiunea Bacău. Deseori, ei se gîndesc la colegii mai mici din comună, gîndind că ar fi bine să vină și ei aici.

„Cu toate că ne vom revedea în vacanța de primăvară, noi tot vă scriem. Sîntem cu toții bine, sănătoși. Și pentru noi preocuparea principală este învățătura. Avem aici, la Școala profesională de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. — Podul Turcului, condiții minunate! Școală mare, clase luminoase, dormitoare, sală de mese... Despre atelierele-școală nu vă mai spunem. Sîntem în anul întîi, dar de pe acum am învățat în atelierul de lăcătușerie să facem unele piese necesare tractorului, știm să „citim" desenul tehnic, să-l executăm.

Sînt așa de multe lucruri noi de învățat... Cel mai interesant e însă la tehnologie. Dar și cel mai greu! De aceea învățăm cu perseverență. Acesta-i viitorul nostru. De felul în care ne însușim meseria, depind rezultatele noastre de viitor. Și noi sîntem hotărîți cu toții să devenim mecanici agricoli foarte buni, doar așa ne-am și angajat la plecarea la școală.

Plecarea la școală!... Ce frumos ne-a vorbit tovarășul președinte al gospodăriei colective, și tovarășii de la S.M.T.... „Tot mai mulți țărani muncitori pășesc pe drumul colectivizării, ne-au spus ei. Comune întregi, raioane, regiuni sînt de pe acum colectivizate în întregime. Agricultura în socialism înseamnă calificare înaltă, mecanizare". Noi, toți unsprezece, sîntem hotărîți să răspundem cu cinste acestei înalte sarcini. Avem note bune, atît la matematică, romînă cît și la tehnologie și atelier.

Am avea atîtea să vă povestim... De multe ori, seara, în dormitor, vorbim despre focurile noastre de tabără, despre adunările pionierești sau despre alte activități organizate în unitate. Acum sîntem cu toții utemiști, dar ne aducem cu plăcere aminte de anii pioneriei noastre, de voi, colegii mai mici. Școala de mecanici agricoli în care învățăm e foarte interesantă și am vrea să veniți și voi aici, să fim din nou împreună, să ne însușim această meserie frumoasă, necesară.

Și pentru că sînteți în perioada încheierii celui de al doilea trimestru, vă dorim succes la învățătură. Aici e nevoie de băieți care să fi învățat bine la școala de 8 ani!

Din partea tuturor,

BALAN GHEORGHE
BOSTAN MIHAI
Școala de mecanici agricoli Podul Turcului, raionul Adjud

Puterea colectivului

E bine cînd ai prieteni!

— Știți cu toții că Daniela avea note de 5 și 6 la matematică. Ei bine, acum are 9 și 10. Cum? Am ajutat-o cu toții, întreaga grupă.

Pioniera Armencea Larisa vorbește cu multă însuflețire despre grupa ei, despre inițiativele ei frumoase, despre activitățile patriotice, despre felul cum se ajută între ei membrii grupei. Și întreg detașamentul o ascultă cu atenție, aprobînd parcă fiecare cuvînt al Larisei. Cănulescu Ileana are și ea multe de povestit despre activitățile din grupa ei. Despre fiecare pionier din grupă, Ileana poate povesti cum s-a străduit să ia note bune, să fie fruntaș în acțiunile pionierești. De altfel, încă mulți pionieri vor să vorbească despre lucrurile acestea. Doar adunarea are ca temă „Munca ta, o părticică din munca întregului detașament" și aici fiecare are ceva de spus. Totuși, lucrurile nu stau chiar așa. De ce? Pentru simplul motiv că n-au ce spune. Iliescu Nicolae, de pildă. Să spună că el face de rîs detașamentul cu notele lui slabe, cu indisciplina și absențele nemotivate? Dar Manafu Alexandru? Să povestească cum se plimbă cu bicicleta toată ziua fără să învețe, cum îi bate pe cei mici și cum se supără de orice critică? Bineînțeles că acestea toate nu sînt „o părticică din munca întregului detașament", deci, ce ar putea ei să spună, nu privește tema adunării. Așa că, au hotărît să tacă..

Iată însă că și Nicolae și Alexandru au fost invitați să vorbească, să-și spună părerea. Doar toți pionierii știau cît de bun coleg fusese Alexandru în clasa a IV-a, ce note bune avusese totdeauna. Ce se întîmplase atunci? Despre acestea trebuia el să vorbească. Și Alexandru — Sandu, cum îi spun cu toții —, s-a hotărît să vorbească. La început mai greu, apoi tot mai convins că lucrurile vor putea fi îndreptate chiar de el însuși.

...De la adunarea detașamentului clasei a V-a, de la Școala de 8 ani nr. 2 din Tîrgoviște, a trecut mai multă vreme. Și dacă o asemănătoare adunare ar avea loc, pionierul Manafu Alexandru, ca de altfel și Iliescu Nicolae, alături de ceilalți pionieri ar avea multe de povestit despre notele lor bune, despre organizarea unor frumoase adunări la care au participat și ei. Ar putea povesti chiar și despre faptul că se pregătesc să primească steluța roșie. Firește, n-ar uita să vorbească și de ajutorul primit din partea detașamentului!

Grupa l-a ajutat pe Mihai

După ce a văzut că nici acasă nu-i, Teodor, președintele grupei, se întreba într-una: „Unde s-o fi dus Mihai?"

Dintr-o curte auzi vocea lui Mihai. Într-adevăr, Mihai, împreună cu cîțiva „prieteni" de-ai lui se jucau de zor.

— De ce n-ai venit la școală, Mihai? Acasă la tine, toți știu că tu ești la școală și cînd colo...

— Cum, ai fost pe la mine? întrebă surprins Mihai. I-ai spus mamei că n-am fost la școală? Hai înapoi acasă, și spune-i mamei că m-a trimis tovarășul diriginte cu un pachet la gară.

— Vrei să-ți mint părinții? Asta nu pot s-o fac, Mihai, sînt doar pionier. Poți să zici tu ce vrei...

Mihai însă a putut face acest lucru, cu toate că e pionier.

Luni dimineața, cînd a venit la școală, Someșan Teodor i-a adunat pe toți pionierii din grupă și le-a povestit cele întîmplate.

— Trebuie să vă spuneți părerea — a fost concluzia lui Teodor.

La sfîrșitul orelor, aproape toți pionierii din grupă au luat cuvîntul. Toți și-au arătat indignarea față de comportarea lui Mihai.

— S-a mai întîmplat și altă dată să procedeze astfel. Ne face de rușine grupa.

— Eu cred că ar fi bine să discutăm atitudinea lui Mihai, în detașament, veni cu propunerea Gherman Aurica. După aceasta, luă cuvîntul și Mihai.

— Nu vreau să-mi iau un angajament. Mă voi îndrepta...

Cum a ajuns acasă, Mihai i-a spus mamei că a mințit-o, că pionierii din grupă au avut dreptate; el nu fusese sîmbătă la școală.

Astfel, ajutorul grupei l-a făcut pe pionierul Ursu Mihai de la Școala de 8 ani nr. 1 — Satu Mare, să facă întîiul pas pe calea îndreptării sale.

AL. MIHU

La Casa pionierilor din Brașov

La cercul de pictură și sculptură al Casei pionierilor din Brașov sînt înscriși mulți pionieri din oraș. Prin răbdare și perseverență, ei dobîndesc zi de zi indemînare, măiestrie.

Cronica ACESTOR ZILE...

Bogată în fapte este primăvara aceasta!

Cronica zilelor minunate, la care sîntem părtaşi cu entuziasm şi mîndrie, cuprinde în paginile sale, cu litere de aur, evenimente pe care le trăim în prezent, vii, proaspete, şi totuşi istorice. Pe întreg cuprinsul ţării, mii şi zeci de mii de ţărani muncitori, păşesc cu încredere în marea familie a colectiviştilor, urmînd calea belşugului şi fericirii, arătată de partid.

Pe firele de telegraf şi în coloanele ziarelor, veştile se succed cu repeziciune, mereu altele, îmbucurătoare:

...„Zilele trecute s-a încheiat colectivizarea agriculturii şi în raionul Gurahonţ din regiunea Crişana".

...„În raionul Negreşti, prin încheierea colectivizării agriculturii, 24.599 familii de ţărani muncitori, constituiţi în 51 gospodării colective, muncesc laolaltă 61.862 hectare".

...„S-a încheiat colectivizarea agriculturii şi în raionul Rîmnicu Vîlcea din regiunea Argeş".

Dar iată că înseşi veştile acestea sînt depăşite de la o zi la alta. Acum, bunăoară, e colectivizată întreaga regiune **Argeş**, întreaga regiune **Maramureş.** Cu cîteva zile mai înainte aţi aflat din paginile ziarelor de încheierea colectivizării în regiunea **Ploieşti** iar şi mai de curînd, aţi citit că s-au colectivizat şi regiunile **Oltenia, Mureş-Autonomă Maghiară, Crişana.** Acestea se înscriu cu cinste alături de celelalte regiuni colectivizate **în întregime: Dobrogea, Bucureşti, Banat, Cluj, Galaţi, Hunedoara.**

Frontul socialismului la sate înaintează victorios, împlinindu-se şi în acest sector sarcinile trasate de Congresul al III-lea al Partidului. Pe harta ţării, tot mai multe sînt stegueţele de purpură care indică noi şi noi raioane colectivizate...

Dar poate că vă întrebaţi, dragi cititori, cum se explică aceste mari succese? E vorba, în primul rînd, de condiţiile create de partid, de statul nostru democrat-popular, în vederea dezvoltării agriculturii. E destul dacă amintim că numai în cursul anului trecut, agricultura a fost înzestrată cu încă **12.000 tractoare, 15.000 semănători, 6.500 combine** şi multe alte maşini agricole. Apoi, roadele bogate obţinute de gospodăriile colective fruntaşe, nivelul de trai tot mai ridicat al colectiviştilor au arătat cu claritate marile avantaje oferite de munca în comun în gospodăria colectivă.

Faţa satelor noastre se schimbă pe zi ce trece, dispar din lungul uliţelor cocioabele moştenite din trecut, ţăranii colectivişti duc o viaţă civilizată. Aşa, bunăoară, în regiunea Argeş au fost construite numai în doi ani, 1959-1960, peste 16.500 de case, iar în regiunea Ploieşti, altă regiune colectivizată de curînd, în peste 400 de sate a pătruns lumina electrică. Tot aci au fost construite în ultimul timp peste 470 săli de clasă, iar cele 688 cămine culturale cu peste o mie de biblioteci contribuie din plin la ridicarea nivelului cultural-artistic al colectiviştilor. O astfel de dezvoltare cunosc toate regiunile ţării, peste tot, în toate satele se resimte suflul înnoitor al vieţii noi, înfloritoare.

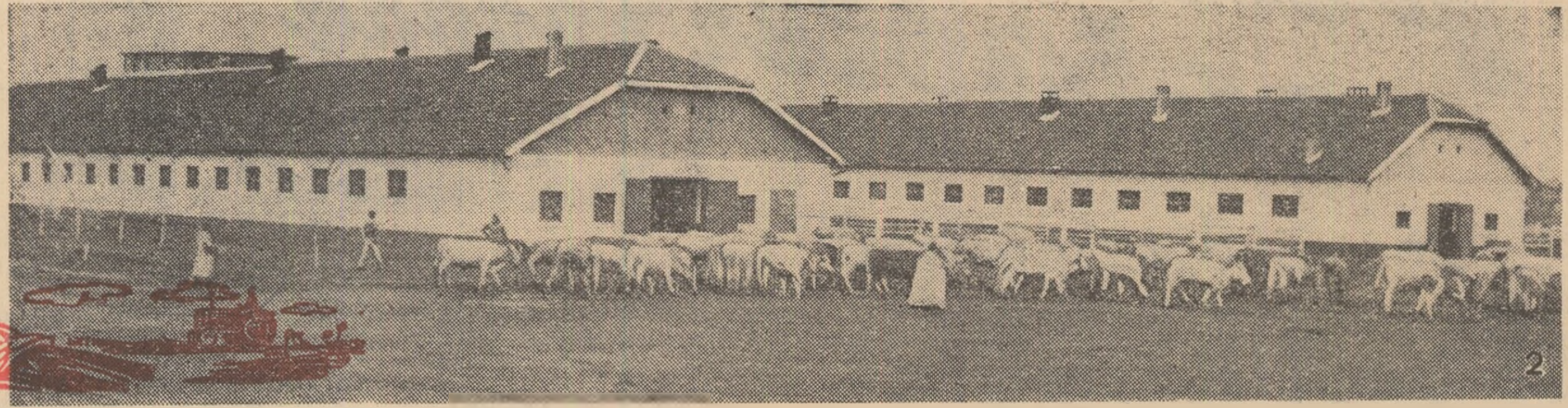
...Acum, în aceste zile însorite de primăvară, mii şi zeci de mii de ţărani muncitori păşesc în marea familie a colectiviştilor, radioul, telegraful, ziarele anunţă mereu noi şi noi raioane colectivizate în întregime. Ţărănimea muncitoare păşeşte în masă în gospodăria colectivă, urmînd calea arătată de partid, dornică să-şi făurească o viaţă tot mai fericită.

AL. DINU IFRIM

1. An de an, agricultura noastră socialistă este înzestrată cu mii şi mii de tractoare şi maşini agricole. Numai în cursul anului trecut, agricultura a primit un număr de 12.000 tractoare!

2. Sectorul zootehnic al G.A.C. „Victoria" din comuna Lenauheim, regiunea Banat, cuprinde mii de animale. Pentru aceasta, colectiviştii de aci au ridicat în ultimul timp numeroase grajduri şi saivane, printre care şi frumoasele construcţii zootehnice pe care le vedeţi în fotografie.

Meteorologul

E aproape blond, are o figură rotundă, copilărească, cu buzele niţel bosumflate. Îl ascultă cu atenţia încordată pe meteorologul sosit de la Urziceni, care-i explică nişte lucruri de tot interesul.

— Vezi mata, tovarăşe Cristea, la prevederea timpului se lucrează ştiinţific, matematic. Să luăm, de pildă, fenomenul care se numeşte ploaie...

Mecanizatorul Cristea Gheorghe se... precipită:

— Stai puţin, să notez.

Se înarmează cu un carnet şi un creion şi notează.

Tînărul nostru e pe cale de a deveni o persoană de mare vază: se va ocupa în mod voluntar de staţia pluviometrică instalată în curtea Staţiunii de maşini şi tractoare din Grădiştea. A făcut cunoştinţă cu aparatele, a asistat la instalarea lor, iar acum se înarmează teoretic. Datele pe care le va nota, zi de zi, vor servi la elaborarea timpului probabil care se dă şi la radio! Începînd de azi, încă un om se adaugă miilor de observatori care se îndeletnicesc cu studierea fenomenelor climatice, fie într-un institut ştiinţific, fie într-o simplă staţie ca aceasta, înzestrată deocamdată numai cu un simplu pluviometru.

Între verificarea unui motor şi repararea unei pompe de injecţie, mecanizatorul nostru va privi cu ochi exigenţi cerul. Pentru mulţi, bruma e... brumă, ploaia, fireşte, ploaie iar vîntul, nimic altceva decît... vînt. Pentru Cristea însă toate acestea sînt fenomene care trebuie măsurate, apreciate, scrise pe hîrtie şi transformate în date ştiinţifice pentru transformarea naturii, pentru pregătirea recoltelor bogate. Profanii îl pot ruga să le explice, o va face cu mîndrie. Pe formularul pe care-l trimite lunar la staţia meteorologică din Urziceni, el notează scurt: între orele 7—8, =; 9—10, ∨; 14—17, ✻; 19—21 ←↕→; 21—22, ∞ ... Ceea ce înseamnă că în zona respectivă au fost mai întîi ceaţă, apoi chiciură, pe urmă zăpadă, viscol şi polei.

... — Aici radio Bucureşti. Transmitem timpul probabil!

Mecanizatorul Gheorghe Cristea ascultă buletinul şi înclină aprobativ din cap. Da, corespunde...

OVIDIU ZOTTA

Din viaţa noastră nouă

Comuna noastră se află nu departe de oraşul Ploieşti. În anii puterii populare, ea a fost electrificată în întregime.

Avem în comună două şcoli unde învaţă peste 350 de copii, bibliotecă şi un frumos cămin cultural. Magazinul şi cele trei cooperative deservesc pe săteni cu tot ce doresc.

Gospodăria colectivă din comună ne asigură tuturor o viaţă îmbelşugată. An de an se construiesc tot mai multe case noi, iar radioul, mobila modernă şi bicicleta, au devenit lucruri obişnuite la noi.

COMAN STELIAN — cl. a IV-a, Şcoala de 8 ani, comuna Ariceşti-Rahtivani, regiunea Ploieşti

Azi la Strehaia

Pe zi ce trece, Strehaia devine tot mai frumoasă. Peste tot, unde-ţi arunci privirile, se construieşte... Nu de mult a fost dată în folosinţă clădirea unei noi şcoli, cu laboratoare, sală de sport, sală de spectacole etc. Toate clasele sînt luminate de becuri cu neon.

Printre construcţiile cu care ne mîndrim se află şi aceea a cinematografului, precum şi a casei de cultură, unde se află şi o mare bibliotecă.

ULARU CONSTANTIN — Şcoala medie Strehaia, regiunea Oltenia

GALAŢI

O imagine a Galaţilor noi...

A treia cetate de foc...

Nu trecuseră decît cîteva zile de cînd, în frumoasa sală a Palatului Republicii, cel de-al III-lea Congres al P.M.R. hotăra să se producă la viitorul combinat, ce se va construi, 4 milioane tone oţel anual, şi la Galaţi au început să sosească din întreaga ţară sute de scrisori. „Am lucrat la Bicaz, scria un tînăr de pe Someş. Şi la laminorul de la Roman am lucrat şi dacă acolo nu m-am făcut laminorist, vreau să mă fac la Galaţi". La fel a scris şi Nicolae Afteţ, excavatoristul care în vara anului 1961 a excavat prima cupă de pămînt de pe întinsul sutelor de hectare unde se va înălţa noul combinat.

Două biografii...

La Şantierul Naval din Galaţi l-am cunoscut pe maistrul lansator Dumitru Cazacu. Lucrează de 23 de ani aici. Se apropie de anii de pensie. Nu de mult, tinerii de la secţia sudură l-au invitat în mijlocul lor să le vorbească despre tinereţea sa.

— Despre tinereţea mea, vorbesc mai bine părul înălbit înainte de vreme, urmele rămase de la carceră, de la umilinţi, de la bătaie...

Printre tinerii de la secţia sudură lucrează şi utemistul Gheorghe Bejenaru, un absolvent al unei şcoli profesionale:

— Lucrez de trei ani aci. De la început am fost înconjurat de toţi cu dragoste şi căldură. Ca şi alţi aproape 300 de tineri de pe şantier, învăţ şi eu la seral...

Da, viaţa lui Gheorghe Bejenaru este alta. S-a schimbat şi şantierul. De la reparaţii de şalupe şi ceanuri, şantierul a ajuns azi la cargoul romînesc de 4.500 tone, un drum minunat străbătut de şantierul naval în aceşti ani!

Adrese noi

În Galaţi, ca în orice parte a ţării, se construieşte mult. Numele noilor străzi ca: „Reconstrucţiei", „Muncii voluntare", „Pasajul brigadierilor", vorbesc de la sine

„Cum m-am hotărît să devin miner ? Nu știu. Poate trenurile încărcate cu cărbune, care treceau zilnic prin fața casei, poate ziarele care scriau mereu despre importanța acestei meserii, poate ele m-au convins. În orice caz, la noi în familie nu era nimeni miner. Eu am făcut primul pas. Apoi l-am adus și pe frate-meu. Eram doi. Iar de vreun an, sîntem... 6 ! Nu, nu frați, dar sîntem ca și frații ! Brigada noastră e o adevărată familie unită !"

Așa ne vorbea cel care nu de mult purta încă la gît cravata roșie, candidatul de partid Mihai Cosma, șeful brigăzii nr. 30 de la mina Asău. De loc e de prin părțile Romanului, dar a venit la Comănești în 1956. Mai întîi, la Școala profesională de minerit, unde a învățat doi ani, apoi, firește, în mină. Știa că extragerea cărbunelui e o sarcină importantă. Și a început să lucreze. Băiatul învățase în școală carte, nu glumă. Acum, unde punea „mîna" se cunoștea. Multe abataje îți vorbesc de munca lui. Și tovarășii au început să-l iubească, să-i aprecieze munca. L-au numit șeful unei brigăzi.

— Vă trimitem la unul din locurile cele mai importante, unde nu-i așa ușor... — le-a spus secretarul organizației de partid. Veți lucra la o înclinație de 60 de grade.

Mihai Cosma, împreună cu utemiștii Vasile Drob, Ioan Heghi, Ion Puiu și ceilalți membri ai noii brigăzi au primit, considerind că li s-a dat o sarcină de cinste. Și s-au descurcat. Acum sînt o brigadă fruntașă.

Mai departe șeful brigăzii ne povestește o întîmplare.

— ...Era într-o sîmbătă seara. Ora terminării schimbului era aproape, cînd, armăturile au început să pîrîie ușor. Se simțea că astăzi-mîine, abatajul putea fi în pericol de surpare. Nu ne privea direct. Noi puteam pleca. Dar toată brigada a rămas. Am trecut la întărituri, la refăcut schelele. Ora lăsării lucrului trecuse de mult. Dar noi cu toții eram acolo, în mină. Datorită îndemînării tovarășilor, înaltei lor calificări, spiritului lor de răspundere, producția n-a avut de suferit.

GETA COSTIN

Noua Școală de 8 ani din comuna Medieșul Aurit, regiunea Maramureș.

despre entuziasmul oamenilor muncii manifestat în refacerea orașului. Au apărut adrese noi, și altele așteaptă să le vină rîndul. Pe dealul Țiglinei, unde era aproape cîmp gol, se vor ridica 5.816 apartamente destinate muncitorilor Combinatului siderurgic. Printre adresele noi apărute în ultimii ani se află și aceea a teatrului de stat, a institutului politehnic, a celui pedagogic de 3 ani, a teatrului muzical și altele.

Să nu uităm

În fața clădirii Sfatului popular orășenesc se află bustul lui Spiridon Vrînceanu, muncitor revoluționar căzut la 13 iunie 1916, cînd portul Galați a fost zguduit de lupte muncitorești. O altă placă comemorativă amintește de împușcarea unui grup de țărani din Lozoveni, în frunte cu Spiru Plăcintaru, pentru „vina" de a fi cerut pămînt boierilor.

Pionierii gălățeni merg adesea în vizită la muncitori, care le vorbesc despre trecutul întunecat, despre lupta muncitorilor, conduși de partid, împotriva exploatării capitaliste. Ascultă și învață astfel, copiii, un capitol din glorioasa istorie a acestui oraș cu tradiție revoluționară. Și în minte se înfiripă adevărul că năzuințele celor care au luptat în trecut pentru o viață liberă și fericită au căpătat astăzi o deplină împlinire: viața tot mai minunată pe care o trăiesc și copiii.

R. BOGDAN

O binefacere pentru întreaga omenire

Poate și voi, copii, i-ați auzit adesea pe părinții voștri discutînd : „Cu banii care se cheltuiesc în lume pentru armele morții, cîte nu s-ar putea face pentru binele omului !..."

Și într-adevăr, așa este. Experți de vază ai diferitelor state, au calculat, de pildă, că s-ar putea construi, cu 120 miliarde dolari, cît se cheltuiește anual în întreaga lume pentru înarmare, 12 milioane locuințe, 60.000 școli, 12.000 spitale ! Alți experți au calculat că încetarea nebuneștii curse a înarmărilor de către S.U.A. și dezvoltarea industriei de pace, ar da de lucru unui număr de 13 milioane de muncitori americani.

Iată, așadar, numai o infimă parte din binefacerile ce ar aduce omenirii dezarmarea ! Dar dezarmarea generală și totală ar asigura lumii VIAȚA, LINIȘTEA NECESARĂ CREȘTERII ȘI EDUCĂRII COPIILOR, PACEA !

Cercurile imperialiste însă, adversare ale dezarmării, susțin că încetarea cursei înarmărilor ar aduce pierderi mari economiei S.U.A. Minciuni ! Dezarmarea ar aduce pagube numai patronilor uzinelor morții, care obțin profituri de milioane din fabricarea armelor menite să-i ucidă pe oameni ! Pagube ar avea trusturile americane ca „General Dinamics" (care produce rachete balistice și avioane militare) căruia în 10 ani i-au crescut profiturile de 51 de ori ! Muncitorul, omul simplu american, n-ar avea decît de cîștigat din încetarea cursei înarmărilor. El ar primi de lucru, și, alături de ceilalți oameni de pe glob, ar avea asigurată pacea.

De frica pierderii acestor uriașe profituri, nu vor imperialiștii dezarmarea. Puțin le pasă lor de viețile oamenilor, milioanelor de oameni ce ar pieri într-un război atomic. Iată de ce tuturor propunerilor de pace ale U.R.S.S., imperialiștii le răspund, într-o formă sau alta, prin „NU !"

Ne aflăm în zilele cînd, la Geneva, au început lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare — institut de O.N.U.

Delegațiile statelor participante la ședințele acestui comitet trebuie să depună toate eforturile pentru realizarea a noi pași pe calea împlinirii propunerilor sovietice de dezarmare generală și totală. Delegațiile U.R.S.S. și ale celorlalte state socialiste participante la lucrările Comitetului (printre care și țara noastră) au mers la Geneva tocmai cu dorința sinceră de a asigura dezarmarea, de a obține, pe această cale, pacea lumii. Pentru că dezarmarea generală și totală, odată înfăptuită, ar fi o binefacere pentru întreaga omenire.

De la prietenii tăi, PIONIERII SOVIETICI

Prietenii mei, Vaska și Petka

Am închis ultima pagină a cărții „Meleaguri depărtate" de Arcadie Gaidar. E atît de interesantă, încît cu greu mă despart de ea și de eroii ei, Vaska și Petka.

În carte e descrisă viața unei halte mici, din anii primului cincinal sovietic. Parcă-i văd în față pe cei doi băieți privind cum trece în zbor acceleratul și visînd la acea zi, cînd și în halta lor, liniștită și înconjurată de păduri nestrăbătute, se va opri cîndva acceleratul...

Am înapoiat cartea la bibliotecă și m-am gîndit că pe vremuri acceleratul nu se oprea nici la noi, la Șipoteni. Zbura pe lîngă mica gară și dispărea în depărtări...

Au trecut acele vremuri. În gara noastră se oprește acum și acceleratul. Căci altul este acum satul nostru — bogat și mîndru ca orice sat colhoznic. Avem lumină electrică, două școli, spital, baie, stație de radioamplificare, cinematograf, zeci de televizoare... Multe avem. Dar și mai multe vom avea în viitor.

JENIA RAU
elevă, cl. a V-a A, Șipoteni, R.S.S. Moldovenească, U.R.S.S.

Clipe de neuitat : pionierul Ostroumov Konstantin de la Școala feroviară nr. 5 din Balți (U.R.S.S.) a fost primit în rîndurile comsomoliștilor.

Canalul Nipru — Crimeea

De milenii străbate Niprul meleagurile Ucrainei, vărsîndu-și apele domoale în apele Mării Negre.

Oamenii sovietici au hotărît însă să-i schimbe cursul, îndreptîndu-l spre îndepărtatele cîmpii din Crimeea. Nu peste mult timp, bogatele pămînturi de aci vor avea apă din belșug! Grandiosul proiect sovietic de irigare a acestor meleaguri prevede construirea unui canal lung de peste patru sute de kilometri care, după ce va străbate istmul Perekop, se va răspîndi în trei direcții, cuprinzînd stepa din Crimeea într-un vast sistem de irigație, pe o întindere de sute de mii de hectare.

Lucrările de construire a uriașului canal au și început. Datorită omului sovietic, apele Niprului se îndreaptă, dirijate pe canal, spre Crimeea...

PACE IN ALGERIA!

În urma războiului provocat de colonialiștii francezi în Algeria, nenumărați algerieni, printre care și foarte mulți copii, au fost nevoiți să părăsească țara, plecînd peste hotare.

Fotografia înfățișează un grup de copii refugiați în Tunisia pentru a putea scăpa de schingiuirile sălbatice ale colonialiștilor francezi.

Numeroase unități și detașamente de pionieri ne-au vestit, prin scrisori, că se pregătesc să întîmpine sosirea vacanței de primăvară cu programe de activități bine puse la punct. În aceste programe figurează multe acțiuni și activități specifice vacanței, despre care vom discuta și noi mai jos. Astfel, de multă apreciere se bucură DRUMEȚIILE. Într-adevăr, nimic nu poate fi mai frumos în zilele primăverii decît să pornești la drum cu detașamentul, poposind la diferite întreprinderi și unități agricole socialiste, vizitînd colțuri pitorești de natură. Cu prilejul acestor drumeții — e bine ca ele să nu lipsească din nici un program de activități — veți cunoaște mai bine realizările regimului de democrație populară în patria noastră.

În vacanță veți organiza și ȘEZATORI de cîntece și poezii dedicate partidului și patriei socialiste. În numerele noastre precedente puteți găsi asemenea poezii și cîntece pe care să le învățați. În articolul „RECOMANDARI PENTRU PROGRAMELE DE ACTIVITAȚI DIN LUNA MARTIE", apărut în pagina a II-a a „Scînteii pionierului" din 22 februarie 1962, sînt indicate cîteva poezii și cîntece pe care le puteți folosi. *Activele pionierești pot nota că,* în numărul viitor al gazetei noastre, va apărea, în paginile 2—3, un material amplu, format din cîntece și poezii, pentru o ȘEZĂTOARE PIONIEREASCĂ închinată aniversării U.T.C., *șezătoare pe care fiecare unitate o va putea organiza în zilele vacanței sau în cursul lunii aprilie.*

Din vacanță nu trebuie să lipsească nici EXCURSIILE, prilej de a vă arăta îndemînarea în concursurile de orientare, în folosirea busolei și în semnalizarea cu fanioane.

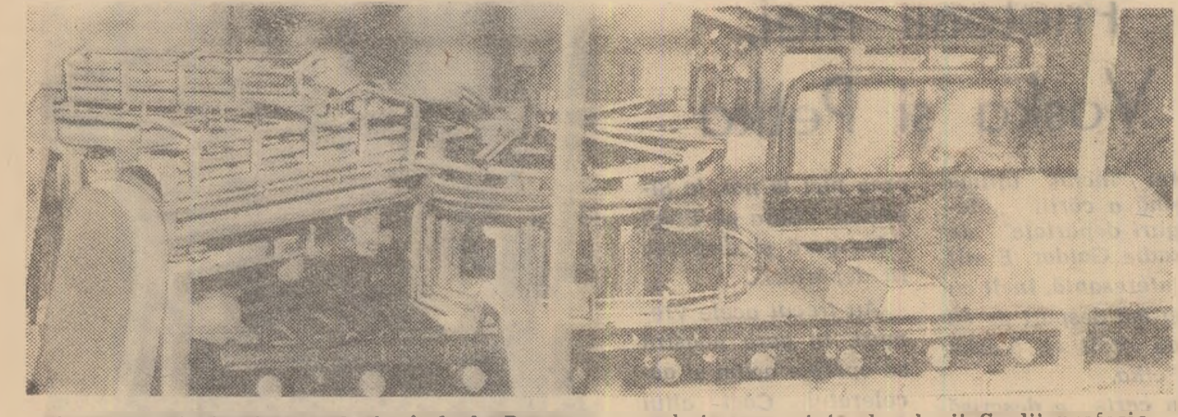
Printre activitățile patriotice pe care le veți desfășura în vacanță, PLANTAREA PUIEȚILOR trebuie să stea pe primul plan. În „LUNA PADURII", organizată între 1—30 aprilie, vă veți putea arăta din plin hărnicia și dragostea de patrie, participînd la acțiunile de împădurire. Despre ce trebuie să faceți în această direcție ați putut afla pe larg din interviul tovarășului Ludovic Negrea, adjunct al ministrului Economiei Forestiere, apărut în „Scînteia pionierului" din 8 martie 1962.

Din programele de activități pentru vacanța de primăvară nu trebuie să lipsească manifestările din cadrul CONCURSULUI CULTURAL-ARTISTIC. De asemenea, veți prezenta programe artistice la căminele culturale. Detașamentelor claselor a VII-a le recomandăm să organizeze, în scopul orientării profesionale, *VIZITE în întreprinderi și în școli profesionale de ucenici.* Este bine ca fiecare unitate de pionieri de la sat să organizeze vizitarea de către pionierii claselor a VII-a a celui mai apropiat S.M.T. cu școală profesională de mecanici agricoli, această folositoare și frumoasă meserie fiind foarte importantă pentru dezvoltarea agriculturii socialiste.

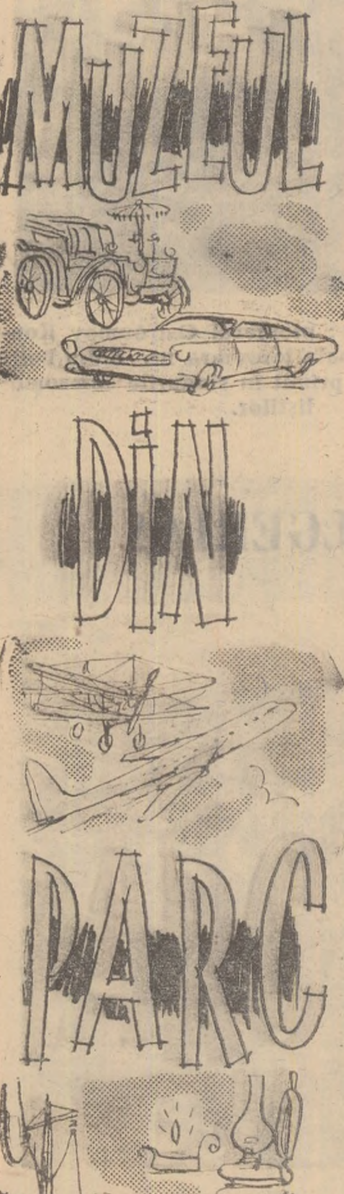
Despre COMPETIȚIILE SPORTIVE pe care le veți organiza în vacanță am primit, de asemenea, numeroase relatări. Unele unități vor să organizeze o „Cupă a primăverii", altele — spartachiada unității. Concursurile de atletism, volei, handbal, ca și aruncările la țintă cu mingea de oină vor atrage, desigur, un mare număr de pionieri și școlari.

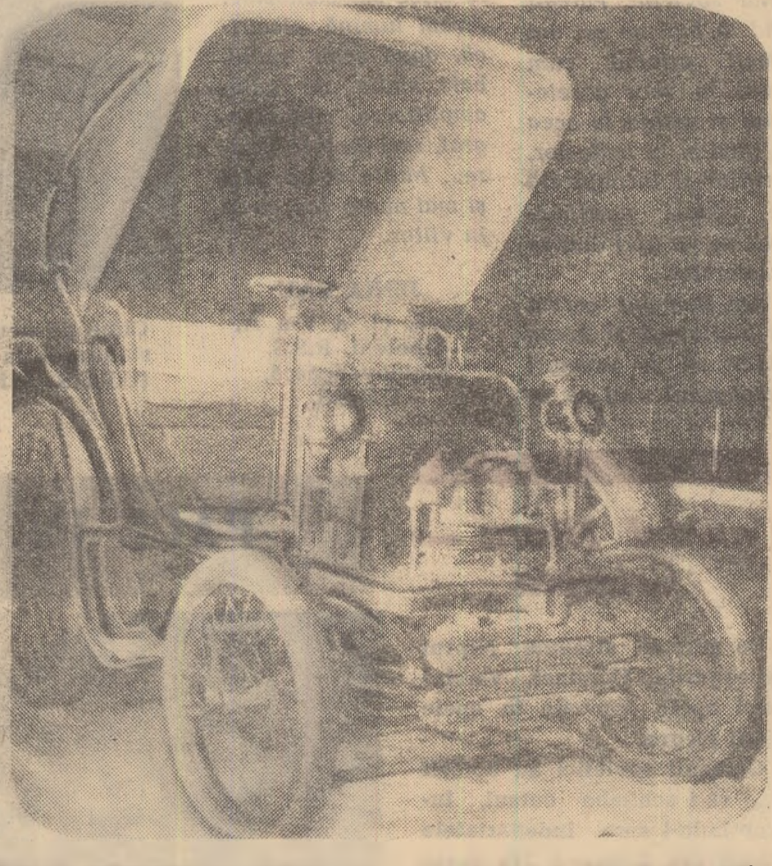
După cum se vede, toate acțiunile și activitățile din vacanță vor fi nu numai plăcute și folositoare, dar vă vor da și posibilitatea de a vă îndeplini multe din condițiile cerute de distincțiile pionierești, ceea ce vă dorim și noi.

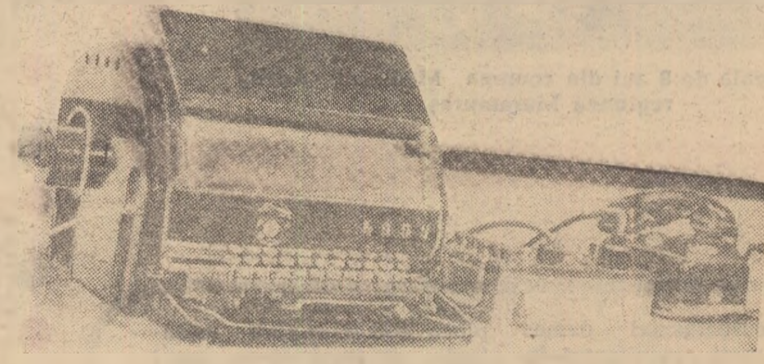

Aspect de la laminorul de țevi de la Roman — macheta executată de elevii Școlii profesionale de ucenici I.M.S. Roman.

Primul automobil cu motor cu ardere interna, adus în țara în anul 1901, pare o... trasura!

Noul tip de teleimprimator S.T. 35.

Astăzi ni se pare firesc sa călatorim cu trenul, cu avionul, sau cu mașina, sa rasucim comutatorul și camera sa se inunde de lumina, sa deschidem aparatul de radio și sa ascultăm muzica. Totul este cît se poate de obișnuit. Dar pîna la acest grad de dezvoltare, știința a parcurs un drum lung și greu. Lupta cu ignoranța, cu biserica care-i ținea pe oameni în întuneric, a fost o luptă îndîrjită. Adevărul însă, progresul a învins.

Amănunte interesante în legătură cu dezvoltarea tehnicii, prezentarea evolutiva a diferitelor ramuri ale științei sînt prezentate la **Muzeul tehnic** deschis în **Parcul Libertații** din **București.**

Prima invenție? Arcul. Apoi, primul instrument — firul cu plumb, folosit în lucrările de construcție. Și o data cu descoperirea roții, construirea carelor, a scripeților. Descoperirea focului și a roții au fost cele două elemente din antichitate care au dus la dezvoltarea mecanicii. Prin desene, machete, diverse imagini, muzeul ilustrează toate etapele marilor descoperiri, ale perfecționării invențiilor. Date interesante din viața și activitatea oamenilor de știința din antichitate sînt ilustrate cu multa bogăție **în secția mecanica în antichitate.** Muzeul are însa multe sectoare care vorbesc și despre dezvoltarea electricitații, a caldurii, a hidraulicii, a telecomunicației, apoi un sector cu primele mașini introduse în producție. Desigur, în fiecare dintre aceste sectoare afli lucruri dintre cele mai deosebite. La sectorul electricitate, de pildă, poți vedea lucruri de la ilustrarea legendelor privind diferitele fenomene ale naturii (trasnet, fulger, ploaie) și pîna la descoperirea magnetismului, a busolei, a electricitații; plecînd de la făclie, opaiț, iluminatul cu petrol și pîna la iluminatul modern fluorescent; plecînd de la mașinile rudimentare pîna la construcțiile marilor termo și hidrocentrale — machetele cu explicații ample, documentate — luminează întregul drum parcurs de tehnică. Și mai graitoare în această privință este expoziția celor mai vechi mașini. Iata aici, prima mașina cu aburi din țara (care costa foarte mult și dadea randament redus), primele mașini electrice folosite în țara (la Teatrul Național), primul post de radio emisie de la Băneasa, motorul primului tramvai electric, primele automobile (foarte asemanatoare cu trasurile) care au mers în București în 1910, primele turbine și alternatoare care au funcționat în uzina electrica Grozavești. Dar cît de departe sînt toate aceste realizari, foarte importante la vremea lor, pe lîngă ceea ce realizează astăzi oamenii de știința, muncitorii înșiși.

Exista în muzeu o sala deosebita, o sala numai cu lucrari ale elevilor de la școlile profesionale din țara. Și ei au lucrat cu minuțiozitate machete în stare de funcțiune ale marilor realizari din patria noastra. Fiecare dintre aceste machete vorbește despre uriașul salt pe care tehnica și industria țării noastre l-au facut în anii republicii. Iata, de pilda, hidrocentrala de la Bicaz sau Laminorul de țevi de la Roman utilat cu cele mai moderne instalații, impunatoarele furnale de la Reșița, locomotivele electrice de mina și inca multe, multe alte mașini din cele mai perfecționate, care funcționeaza în fabricile și uzinele noastre.

Muzeul din Parcul Libertații are zilnic mulți vizitatori. Cea mai mare parte dintre ei o formeaza elevii din școlile elementare, din școlile profesionale și studenții. Uneori, elevii vin însoțiți de profesori și fac lecții practice chiar aici, în muzeul care poate fi numit cu adevarat un laborator al tehnicii.

E. TOFAN

Adel a învins... mașina

Adel Șaalan are doar 11 ani. Dar iată că de multe zile numele lui se află pe buzele locuitorilor orașului Bagdad. Datorită cărui fapt a devenit el cunoscut? Producîndu-se în fața televizorului, băiatul a rezolvat cu mare exactitate și neobișnuit de repede, probleme de algebră, trigonometrie și chiar de matematică superioară. Mașinile de calcul au verificat pe loc rezultatele. Toate răspunsurile s-au dovedit a fi corecte. Este interesant de știut că unele probleme, băiatul le-a rezolvat chiar mai repede decît mașinile de calcul. Prim ministrul Irakului, Kasem, l-a premiat pe Adel cu 4.000 de dinari. De acum încolo, băiatul v-a învăța după un program aparte.

K. MASSAEV

din „Pionierskaia pravda"

Pe drumul BELȘUGULUI

BUCURIE ÎN UNITATE

Și noi, pionierii, am primit cu nespusă bucurie vestea colectivizării întregului raion. Sîntem mîndri de transformările care au avut loc în comuna noastră în ultimul timp. De cînd a luat ființă Gospodăria noastră colectivă „23 August", viața sătenilor s-a schimbat. În locul vechiului conac se află sediul gospodăriei. Avem în comună 2 școli noi. Colectiviștii au construit, nu de mult, un saivan cu o capacitate de 1.000 de oi și un grajd pentru 100 de vite mari.

Convinși că drumul arătat de partid este drumul belșugului și al bunăstării, părinții noștri muncesc cu drag pentru întărirea și înflorirea gospodăriei noastre.

Colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala de 8 ani, comuna Curtișoara, raionul Tg. Jiu

SPRE O VIAȚĂ TOT MAI FRUMOASĂ

O dată cu bucuria sosirii primăverii, am trăit cu toții și bucuria unui mare eveniment petrecut în viața regiunii noastre. Țăranii muncitori au pășit cu toții pe calea agriculturii socialiste. Au desființat haturile și în locul petecelor de pămînt, odinioară arate de plugul tras de boi, au apărut tarlalele întinse pe care ară tractoare puternice, moderne.

Alături de părinții noștri, ne-am bucurat și noi, iar pentru viitor am hotărît să învățăm și mai bine, pentru a deveni cît mai folositori patriei noastre socialiste.

POMPILEAN GHEORGHE
Școala medie Vișeul de Sus, raionul Vișeu

ÎNFLOREȘTE COMUNA NOASTRĂ

Alături de părinții noștri, colectiviștii, am primit cu multă bucurie vestea colectivizării întregului raion, căci știm că drumul colectivizării e drumul fericirii și belșugului.

Gospodăria noastră colectivă „Steagul roșu" a luat ființă din anul 1950. De atunci și pînă acum, ea a devenit milionară. În casele noastre, radioul, televizorul și mobila frumoasă sînt lucruri nelipsite. [illegible] colectiviști și-au construit case noi. Atît părinții noștri cît și noi, colectiviștii de mîine, ne mîndrim cu realizările colectivei.

DUMITRU MARIA
Președinta unității, Școala de 8 ani, comuna Homorod, raionul Rupea

ȘI NOI VOM DEVENI COLECTIVIȘTI

Din 1958 de cînd a luat ființă Gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" în comuna Girișul de Criș, raionul Oradea, s-a schimbat mult viața sătenilor. Muncile agricole care erau atît de grele se execută acum în mare parte mecanizat. În fiecare săptămînă, colectiviștii văd filme și asistă la programe artistice la căminul cultural. În prezent avem în construcție o școală nouă de 8 ani. Viața în gospodăria colectivă este mai frumoasă și ne aduce belșug tuturor. Mulți dintre pionieri, am hotărît ca după absolvire, să devenim colectiviști.

Colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala de 8 ani, comuna Girișul de Criș, raionul Oradea

COLECTIVA NOASTRA

Frunzuliță matostat,
Multă bucurie-n sat,
Căci la noi s-a-nființat,
O gospodărie mare,
Cu întinsele-i tarlale.
Frunzuliță floare-albastră,
Și în colectiva noastră
Au intrat țărani voinici,
Care pot munci cît cinci ;
— Iar la noi, la Monteoru,
Parca-ntinerit poporu'.
Oamenii muncesc cu spor
Pentru colectiva lor.

STOIAN AURELIA
cl. a IV-a,
comuna Monteoru,
raionul Buzău

PENTRU PRIETENII CE VOR SOSI ÎN CURÎND...
Desen executat de pionierul ADRIAN TEPENEU de la Școala de 8 ani, din comuna Belinț, raionul Lugoj.

ȘTIRI

Pionierii Școlii de 8 ani din comuna Josenii Bîrgăului, raionul Bistrița se ocupă cu multă dragoste de îngrijirea animalelor mici. Printre pionierii evidențiați în munca de îngrijire a viteilor, porumbeilor și albinelor se află Carmoș Aurel, Janca Leon, Urs Nicolae, Pop Vînca Eleonora și Țarcă Silviu.

★

Prin vizita pe care am făcut-o nu de mult la Fabrica de zahăr din Luduș, pionierii Școlii de 8 ani din comuna Sînpaul, raionul Luduș au avut prilejul să cunoască diferitele faze ale procesului de fabricație a zahărului.

★

Peste 11 kg semințe de salcîm au colectat pînă acum pionierii Școlii de 8 ani nr. 1 din Bîrlad. Aceste semințe vor fi predate Ocolului silvic pentru obținerea de puieți.

★

Cunoștințele căpătate la orele de „Cunoștințe agricole" de către pionierii clasei a VII-a de la Școala de 8 ani din Apoldul de Sus, raionul Sebeș, sînt legate cu multă dragoste de practică. Astfel, în vizita pe care au făcut-o cu autocamionul colectivei nu de mult la S.M.T.-Miercurea, au văzut diferite tipuri de tractoare, au studiat motorul de tractor și componența lui, precum și modul lui de funcționare.

★

2.700 kg fier vechi au predat I.C.M.-ului pionierii Școlii de 8 ani din comuna Holod, raionul Salonta. Printre fruntașii la această acțiune se află pionierii Piț Ion, Popescu Octavian, Bondor Gheorghe, Precup Ion, Toma Teodor și alții.

★

La construcția noului local de școală din comuna Ștefănești, raionul Botoșani, au dat cu multă plăcere o mînă de ajutor și pionierii. Astfel, ei au ajutat atît la stivuirea materialului lemnos cît și la căratul nisipului și mortarului.

★

La Școala medie nr. 1 din Caracal s-a deschis recent o expoziție filatelică organizată de pionieri în colaborare cu Muzeul raional și Oficiul Poștal din localitate. Printre seriile de timbre prezentate, se află seria „Scriitori clasici" precum și serii cu temă sportivă, păsări, flori. Ele se bucură de un viu interes din partea pionierilor.

Ei au numai note foarte bune

Alexandrescu Elisabeta,
clasa a VII-a,
Școala medie mixtă Urziceni, regiunea BUCUREȘTI.

Popa Cornel,
clasa a IV-a,
Școala medie mixtă Onești, regiunea BACĂU

Pascu Hortensia,
clasa a VI-a,
Școala de 8 ani,
comuna Jamul Mare,
regiunea BANAT.

Georgescu Elidia,
clasa a VII-a,
Școala de 8 ani nr. 1,
PLOIEȘTI

Aleca Cornel,
clasa a VII-a,
Școala de 8 ani,
comuna Dozești, regiunea OLTENIA.

Manole Vasile,
clasa a V-a, Școala medie,
comuna Cogealac,
regiunea DOBROGEA.

Sport

O LECȚIE MERITATĂ

Îl cunoașteți pe Blaga Radu, dragi cititori? Mulți dintre voi veți spune că nu. Colegii lui însă, pionierii din detașamentul claselor a VII-a de la Școala de 8 ani nr. 10 din Baia Mare, vor da un alt răspuns: „Îl cunoaștem, cum să nu-l cunoaștem, e doar căpitanul echipei de handbal în șapte și unul dintre pionierii buni din detașament!"

În primăvara anului 1961, echipa de handbal a școlii avea de susținut o serie de întîlniri la Baia Sprie, la Seini și la Satu Mare. Radu, care era căpitanul echipei, începuse de la o vreme să neglijeze învățătura, să fie indisciplinat în timpul orelor și totodată să-și dea aere de mare vedetă sportivă. Pe teren, la antrenamente, nu mai respecta disciplina sportivă, acționa de unul singur, chiar atunci cînd orientarea jocului impunea acțiuni colective. Aproape toți colegii lui au discutat cu el, i-au arătat că procedează greșit. Radu dădea tuturor același răspuns:

— Fără mine pierdeți orice meci!

A venit și primul meci, cel cu pionierii din Baia Sprie. Datorită acțiunilor sale individualiste, cu toate că pionierii din Baia Mare conduceau detașat cu 9—0, scorul a ajuns la un moment dat 9—6. Peste o săptămînă a urmat meciul cu echipa școlii din Seini.

Astăzi Radu nu va juca! au hotărît colegii lui. La început lui Radu aproape că nici nu-i venea a crede. Și totuși... A privit de pe tușă tot meciul. Meciul s-a terminat cu scorul de 10—0 pentru echipa din Baia Mare. Întîmplarea l-a frămîntat mult pe Radu, așa că, luni dimineața, în fața colegilor, a spus:

— Am greșit, sînt vinovat, nu v-am ascultat sfatul.

— Nu se va mai întîmpla niciodată.

Cele ce au urmat au dovedit cu prisosință cît de mult i-a folosit lui Radu lecția primită din partea colegilor săi.

Poate vă veți întreba: de ce am scris aceste rînduri, acum, cînd Radu se numără printre fruntașii detașamentului atît la sport cît și la învățătură? Am scris pentru acei „Radu" care, din păcate, se mai găsesc printre voi și care poate au și ei nevoie de asemenea lecție.

TEODOR CRISTIAN

POEZII de Mihu Dragomir

Vîntul primăverii

Eu scutur mireasma pădurii
și teiu-l-acopăr de floare,
nasc strigătu-aprins al răsurii
și plaja o-nvălui cu soare,

pe cîmp mă strecor în brigadă
și-alături cu fetele cînt,
și pomii-i trezesc în livadă,
și grîu-l trezesc din pămînt,

și fruntea mîngîi tuturora,
și flutur, spre școală, grăbit,
cravatele roșii, la ora
cînd soarele-n zări s-a ivit,

și-n drumul oștirilor mele
pămîntul de freamăt e plin,
iar noaptea mă-nalț pîn'la stele
și cerul îl fac mai senin,

cuprind cu aripile țara
și-un cîntec v-aduc, minunat,
sînt vîntul ce-aduc primăvara,
vestindu-vă rodul bogat.

Intîiul drum

Era o cale-a robilor pe cer,
din străvechimi, din vremi necunoscute,
o cale-a celor ce-n robie pier,
era o cale-a robilor pe cer,
a plînsului și-a lacrimilor mute.

Convoaiele de robi, sub lanț și bici,
puteau doar noaptea cerul să-l cuprindă,
vedeau pe ceruri ce era și-aici,
convoaiele de robi, sub lanț și bici
se răsfrîngeau în cer ca-ntr-o oglindă.

Dar ajungînd pămîntului stăpîni
și împărțind a vremilor recoltă,
au frămîntat și viitoru-n mîini,
și ajungînd pămîntului stăpîni
și-au înălțat privirea iar spre boltă.

Și-n Cosmos au deschis întîiul drum
— ca pe Pămînt, în zilele restriștii —
și steagul roșu e și-n cer acum,
și-n Cosmos au deschis întîiul drum
al celor mulți și liberi — comuniștii.

Către Lună

Ți-am deslușit în pulberea tăriei
surîsul tău de-argint aerian,
cum treci purtînd blazonul veșniciei
ce ți-am săpat din seceri și ciocan.

Vîslind cu-același semn de întrebare,
te-aud în noapte, limpede, vibrînd
de vechea-ndelungata-nsingurare.
Dar nu mai e prea mult! Venim curînd...

In locul hărții

Pe hartă stau, tăcute, nemișcate,
pe-ntreg întinsul patriei pămînt,
orașe vechi, din vremuri depărtate,
și-ntotdeauna-aceleași parcă sînt.

Dar de mi-aplec urechea lîngă hartă
se-aude, parcă, vuiet de mulțimi,
un vuiet ce orașele le poartă,
etaj după etaj, spre înălțimi.

Și, înapoia hărții, clocotește
în locul unui punct abia văzut,
un ritm turnat în fier, muncitorește,
un ritm de nici o hartă încăput.

Din piatră și beton cresc, uriașe,
uzine, case, turnuri de palat,
și-s noi, acum, bătrînele orașe —
doar numele, pe hărți, și l-au păstrat.

Și-atunci, din muta hărții nemișcare,
cu-orașe vechi, ce tot aceleași sînt,
în față, viu, deodată îmi apare,
născînd din nou, al patriei pămînt.

Anastase Anastasiu
„ȘI LA NOI VA ARDE LAMPA LUI ILICI" — pictură în ulei

IN VACANȚĂ: cărți și spectacole pentru voi

Dragi cititori, desigur, vă interesează ce spectacole puteți viziona, ce cărți vă așteaptă pentru a fi citite, o dată cu zilele de vacanță, cînd timpul liber vă stă din belșug la dispoziție.

Cărți

Iată, de pildă, cîteva titluri de cărți pentru voi, cele mai multe apărute recent în Editura tineretului.

Pentru cititorii în vîrstă de 9—12 ani: „PUIUL DE RAȚA SALBATICA" de Petre Luscalov, „UN COPIL CA TINE" de Anca Livescu, „COLEGI DE CLASA" de Costache Anton, „DIMINEAȚA CERUL E MAI ALBASTRU" de Virgil Chiriac, „BASME" de Edouard Laboulaye, „EMIL ȘI DETECTIVII" de Erich Kästner.

Pentru cititorii în vîrstă de 12—14 ani: „ZILE DE IULIE" de Ștefan Luca, „AM FUGIT DE-ACASA" de Nicuță Tănase, „OSPAȚUL LUI REZ MIHALY" de Nagy István, „ȘERIFUL TEDDI" de Beno Pludra, „SAVY" de Götz Richter, „VRĂJITORUL" de L. Leghin. Din colecția „Scriitorii patriei povestind copiilor: „POVESTIND COPIILOR" de I. Al. Brătescu-Voinești, „POVESTIND COPIILOR" de I. Al. Odobescu.

Pentru cititorii începînd de la vîrsta de 14 ani: în colecția „Biblioteca școlarului" cărțile: „SPRE ȚARMUL DREPTAȚII" de D. Th. Neculuță, „MOȘ GHEORGHE LA EXPOZIȚIE" de Spiridon Popescu, „FURTUNA VETERANUL" de I. I. Mironescu.

Spectacole

La Teatrul pentru tineret și copii din București — se vor prezenta piesele de teatru: „BAIATUL DIN BANCA A DOUA" de Alecu Popovici, „2 LA ARITMETICA de Natalia Klikova și „EMIL ȘI DETECTIVII".

La Teatrul „Țăndărică" din Capitală, veți putea vedea „CACTUS I ȘI ULTIMUL" de M. Sîntimbreanu, „CEA MAI FRUMOASA STEA" de I. Opran, „DOCTORUL AUMADOARE", HARAP ALB", „CALUȚUL COCOȘAT".

La Teatrul de păpuși „Cravata roșie" din Brăila se vor prezenta dramatizările: „5 SAPTAMÎNI ÎN BALON", „ALBA CA ZAPADA", „MAIDRA", „SCUFIȚA ROȘIE".

La Teatrul de păpuși din Pitești: „O FRUMOASA AVENTURA" de Alecu Popovici, „ECOUL — FIUL PADURARULUI" de Dimos Rendis.

La Teatrul de Stat de păpuși din Cluj: „ȘCOALA NEGURKAI", „URSULEȚII VESELI", „VRAJITORUL", „TREI PAȘI ÎN UNIVERS".

Cîntec pionieresc de excursie

Versuri: V. BÎRNA Muzica: ION HARTULARY-DARCLEE

1.

Haidem iar pe drumuri și
poteci,
Iată zorii s-au ivit.
Goarna sună, dînd semnalul,
Am pornit, dragi băieți.

Am pornit,
Murmură codrii și izvoare,
Munți și cîmpii zîmbesc
în soare.
Spre zarea lor,
Urcăm de zor,
În marșul pionierilor.

Refren:

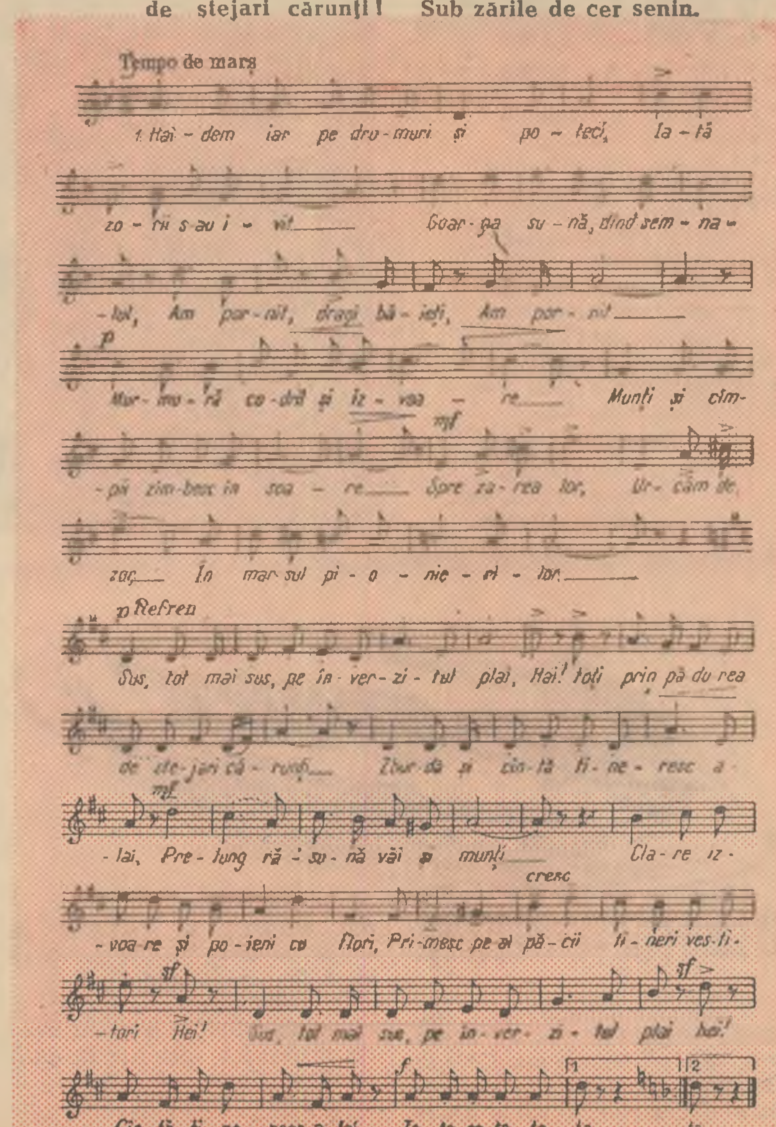
Sus, tot mai sus, pe înverzitul
plai.
Hai! toți! prin pădurea
de stejari cărunți!
Zburdă și cîntă tineresc alai,
Prelung răsună văi și munți.

Clare izvoare și poieni cu flori
Primesc pe-ai păcii tineri
vestitori.
Hai! Sus! tot mai sus,
pe înverzitul plai, hei!
Cîntă tineresc alai,
Ta, ta, ra, ta, ta, ta.

2.

Sună goarna, bateți toboșari,
Zboară flamurile-n vînt.
Trec în marșuri pionierii,
Plini de-avînt, tineri șoimi
plini de-avînt.

Noi sîntem primăvara,
Mergem să ne cunoaștem țara.
Hai să grăbim să ne-ntîlnim
Sub zările de cer senin.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii